

Postanowienie Sądu z dnia 3 lipca 2020 r. – Tognoli i in. / Parlament

(Sprawy połączone T-395/19, T-396/19, T-405/19, T-408/19, T-419/19, T-423/19, T-424/19, T-428/19, T-433/19, T-437/19, T-443/19, T-455/19, od T-458/19 do T-462/19, T-464/19, T-469/19 i T-477/19) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Prawo instytucjonalna – Szczególny status posła do Parlamentu Europejskiego – Posłowie do Parlamentu Europejskiego wybrani w okręgach włoskich – Przyjęcie przez Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (prezydium izby deputowanych, Włochy) uchwały nr 14/2018 w sprawie emerytur – Zmiana wysokości emerytur – Skargi oczywiście niedopuszczalne]

(2020/C 339/28)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Carlo Tognoli (Mediolan, Włochy) i 19 innych skarżących, których nazwiska zawiera załącznik do postanowienia (przedstawiciel w sprawach T-395/19, T-396/19, T-419/19, T-423/19, T-424/19, T-428/19, T-433/19, T-437/19, T-455/19, T-458/19 à T-462/19, T-464/19, T-469/19 i T-477/19: adwokat M. Merola, przedstawiciele w sprawach T-405/19, T-408/19 i T-443/19: adwokaci M. Merola oraz L. Florio)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: S. Seyr i S. Alves, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności pism z dnia 11 kwietnia 2019 r. sporządzonych, w przypadku każdego ze skarżących, przez przewodniczącego Działu Wynagrodzeń i Uprawnień Socjalnych Posłów w Dyrekcji Generalnej ds. Finansów Parlamentu i dotyczących dostosowania przysługujących im emerytur w następstwie wejścia w życie w dniu 1 stycznia 2019 r. uchwały nr 14/2018 Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (prezydium izby deputowanych, Włochy).

Sentencja

- 1) Skargi zostaną odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne.
- 2) Carlo Tognoli i pozostali skarżący pokrywają, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Parlament Europejski.

⁽¹⁾ Dz.U. C 280 z 19.8.2019.

Skarga wniesiona w dniu 23 lipca 2020 r. – DD / FRA

(Sprawa T-470/20)

(2020/C 339/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: DD (przedstawiciele: adwokaci A. Blot i L. Levi)

Strona pozwana: Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora FRA z dnia 11 listopada 2019 r. o nałożeniu kary dyscyplinarnej w postaci usunięcia ze stanowiska ze skutkiem od dnia 15 listopada 2019 r;

- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora FRA z dnia 15 kwietnia 2020 r., otrzymanej tego samego dnia, oddalającej zażalenie złożone przez stronę skarżącą na ww. decyzję w dniu 16 grudnia 2019 r.;
- naprawienie szkody i zadośćuczynienie za krzywdę doznaną przez skarżącego;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zestawy zarzutów dotyczących odpowiednio kwestii merytorycznych i proceduralnych oraz zasady proporcjonalności.

W odniesieniu do istoty sprawy:

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie – Naruszenie zasady pewności prawa – Naruszenie art. 7 ust. 1 austriackiego prawa autorskiego – Naruszenie art. 11 karty praw podstawowych.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad dobrej administracji i należytej staranności – Naruszenie zasady domniemania niewinności – Ciężar dowodu – Nieuwzględnienie okoliczności faktycznych – Obowiązek poddania się ocenie w złożonych oświadczeniach.
3. Zarzut trzeci, dotyczący braku bezstronności, neutralności i obiektywizmu dyrektora jako organu powołującego – Naruszenie zasady domniemania niewinności – Nadużycie władzy.
4. Zarzut czwarty dotyczący oczywistych błędów w ocenie.
 - i. Domniemane naruszenie przez stronę skarżącą art. 11 regulaminu pracowniczego nie ma oparcia w faktach.
 - ii. Domniemane naruszenie przez stronę skarżącą art. 12 regulaminu pracowniczego nie ma oparcia w faktach.
 - iii. Domniemane naruszenie przez stronę skarżącą art. 21 regulaminu pracowniczego nie ma oparcia w faktach.

W odniesieniu do kwestii proceduralnych, strona skarżąca zarzuca następujące nieprawidłowości proceduralne:

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że przy wszczęciu dochodzenia administracyjnego brak było nawet dowodów *prima facie* i że postępowanie dyscyplinarne zostało wszczęte w sposób nieprawidłowy.
2. Zarzut drugi dotyczący nieprzestrzegania mandatu przez osobę prowadzącą dochodzenie – Naruszenie przez stronę pozwaną: art. 4 ust. 2 i art. 7 ust. 6 decyzji FRA nr 2013/01⁽¹⁾, art. 4 ust. 1 lit. a), art. 4 ust. 1 lit. b), art. 4 ust. 1 lit. c), art. 4 ust. 1 lit. d) i art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2018/1725⁽²⁾, a przed rozpoczęciem stosowania rozporządzenia 2018/1725, art. 4 ust. 1 lit. a), art. 4 ust. 1 lit. b), art. 4 ust. 1 lit. c), art. 4 ust. 1 lit. d) i art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) 45/2001⁽³⁾ – Naruszenie dotyczy ponadto skutków wyroku stwierdzającego nieważność.
3. Trzeci zarzut dotyczący braku bezstronności, neutralności i obiektywizmu osoby prowadzącej dochodzenie.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa do obrony, w szczególności prawa do bycia wysłuchanym – naruszenie przez stronę pozwaną art. 1 i 2 załącznika IX do regulaminu pracowniczego oraz naruszenie art. 12 tego załącznika.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji i obowiązku staranności – naruszenie przez stronę pozwaną rozsądnego terminu i art. 22 załącznika IX do regulaminu pracowniczego.

Tytułem żądania ewentualnego strona skarżąca powołuje się również na naruszenie zasady proporcjonalności.

- (¹) Decyzja w sprawie prowadzenia postępowań administracyjnych i postępowań dyscyplinarnych.
(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U.2018 L 295, s. 39)
(³) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. 2001 L 8, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2020 r. – Diego / EUIPO – Forbo Financial Services (WOOD STEP LAMINATE FLOORING)

(Sprawa T-498/20)

(2020/C 339/30)

Język skargi: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Diego Kereskedelmi és Szolgálató Kft. (Dabas, Węgry) (przedstawiciel: adwokat P. Jalsovszky)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Forbo Financial Services AG (Baar, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „WOOD STEP LAMINATE FLOORING” – zgłoszenie nr 17675802

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 czerwca 2019 r. w sprawie R 1630/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie, że nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do znaków towarowych STEP i WOOD STEP Laminate Flooring;
- nakazanie EUIPO zarejestrowania spornego znaku towarowego;
- nakazanie EUIPO oddalenia sprzeciwu;
- obciążenie strony, której żądania zostaną oddalone, kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;